

Slavko
Kumer

OBČUTJE Poleti bom v sinjih večerih odšel po stezàh,
skoz klasje bodeče zagazil bom v mehko travo...
Kot v sanjah občutil bom roso in hlad na nogàh
in pustil, da veter umival mi golo bo glavo.

Ne bom nič govoril, še misel bom vsako odpodil,
a v dušo vihravo brezmejna ljubezen bo lila
in daleč, kam daleč v naravo bom srečen zablodil,
poln sanj, kot da z mano bi ženska hodila.

**SANJARJENJE
ZA ZIMO** Pozimi se vgnezdiva v rožnat predelek vlaka,
v bleščečo sinjino tkanin.
Lepó bo, saj gnezdo poljubov naju pričaka
v mehkem udobju blazin.

Zaprla boš veke, da nê bi skoz šipo ujela
nakazanih večernih strahov,
teh steklih pošasti, teh senc iz krdela
demònov in črnih volkov.

Potem boš na licu zaznala kot rahlo ščemenje . . .
 prav rahel poljub, kakor blaznega pajka vrvenje,
 ki bega in vrat otipuje . . .

In rekla boš: »Išči!« ter nežno sklonila glavó;
 glej, to pa bo trajalo dolgo: ni najti lahkó
 te stvarce, ki rada potuje . . .

PRVI VEČER Na sebi ni dosti imela
 in krošnja je kar naprej
 poredno pred šipe molela
 oči radovednih vej.

Polnaga je v mojem fotelju
 sklenila v naročju roké.
 Na tleh pa so v sladkem brezdelju
 drhtele ji drobne nogé.

Voščeno žoltž žarek je taval
 po njej, kot izgubljen, vseokrog,
 zdaj k ustnicam, zdaj obletaval
 ji prsi — kot muha glog.

Poljubil sem gležnje ji čedne.
 Grob smeh se ji vnel je v očeh,
 in prhnil v hihitke poredne,
 v kristalno čaroben smeh.

Pod srajco si je potegníla
 na varno nogé: »To pa ne!«
 A vendar mi je dovolíla
 predrznosti še in še.

Ko — revice utripajoče —
 oči sem ji ljubil drhteč,
 je trzníla z glavo, da noče,
 češ: »To je pa že preveč!

Mar mislíš, gospod moj premíli . . .«
 A jaz sem ji prsi prekril
 s poljubi, ki so izvabíli
 ji smeh ves predan in vablíjiv.

Na sebi ni dosti imela
in krošnja je kar naprej
poredno pred šipe molela
oči radovednih vej.

SPEČI V DOLINI   Kotlina zelenja; v njej poje si reka
in trave blesté se v srebrikasti štreni
vodá; iznad gôre ponosne pripeka
v njo sonce; globel se od žarkov vsa peni.

Z odprtimi usti, brez kape na glavi
in z vratom v svežini sinjkaste réše,
leži mlad vojak; pod nebom spi v travi,
ves bled v zelenini, ki luč po njej pleše.

Z nogámi sred mečkov spi ves nasmehljan,
kot fantek bolehen spi, v sen zakopan.
Narava, ogrej ga, zaziblji, obúdi!

Zaman ga v nosnice ščemijo vonjave:
z desnico na prsih leži sredi trave
ves miren. S krvavo strelino na grudih.

MOJE BOHEMSTVO   In šel sem, z rokámi v raztrganih žepih;
površnik postal je nekak ideal;
pohajal sem, Muza, in bil tvoj vazal;
oh, koliko sanj na teh mojih potepih!

Na riti so hlače kup lukenj imele,
jaz, Palček, pa koder sem hodil, vseskoz
sem trosil sled rim. Moj dom je bil Veliki voz
in zvezde na nebu so blago šuštele.

Poslušal sem jih po kantonih sedeč
v septembrskih lepih večerih, čuteč,
kako me hlad rose kot vino krepča.

In zlagal sem pesmi v prividih večera
in kakor na liri na čevljih ubiral
elastiko strgano, z nogo v bližini srca.

VENUS   Kot iz zelene železne krste se kaže
 ANADYOMENE   iz starinske kadí bedasto leno in tópo
                          glava kopalke: lasje se cedé ji od maže,
                          vse na njej z ženskimi čari kaj skopo.

Vrat je siv, zamaščen; pod njim so lopatic štrline;
 hrbet zverženo zvija se, pada in rase;
 ledja čezmerno napenjajo svoje obline;
 tolšča pod kožo nabrana je v ploske klobase.

Vrh hrbtenice rdi; od vsega telesa pa veje
 čudno odvraten zadah. In marsikaj bi natančnêje
 dalo se s povečevalnim steklom odkriti.

Ledja krasí ji graviran napis: CLARA VENUS;
 a gibalo telesa v ogromni je riti,
 lepi od gnusnega čira, ki zaljša ji anus.

K pesmi *Moje bohemstvo*: Palček je glavna oseba iz istoimenske Perraultove pravljice, fantek, ki po poti stresa kamenčke, da bi se znal vrniti.

K pesmi *Venus Anadyomene*: Tako se imenuje Rafaelova upodobitev boginje Venere, hranjena v Vatikanskem muzeju. Clara Venus — v tej zvezi najbrž: bleščeča Venera.